

Orgaandonatie van naderbij bekeken

Het is bekend dat schijn bedriegt. Kennelijk geldt dat ook voor orgaandonatie: hoewel de donor op het eerste zicht alleen maar iets geeft, krijgt hij daar vaak heel wat voor terug.

Dr. Jean Andris

Tot op heden bestaat er voor transplantatie een schrijnend gebrek aan donororganen, dat trouwens met de tijd groter wordt. Om het brede publiek hiervan bewust te maken, hebben de Koninklijke Academie voor Geneeskunde van België en de Académie Royale de Médecine de Belgique begin december samen een informatiesessie georganiseerd. Eén van de belangrijkste aspecten die sprekers aan bod lieten komen, was de inbreng van de levende orgaandonor. Orgaandonatie heeft uiteraard als belangrijkste voordeel dat de receptor kan overleven. Maar daarnaast maakt men bij geprogrammeerde donatie een optimale selectie van de donor, zodat de ent beter verdragen wordt. De receptor is grondiger voorbereid, niet alleen met het oog op zijn algemene gezondheidstoestand en voeding, maar ook vanuit psychisch standpunt. Dat klinkt allemaal nog vrij voor de hand liggend, maar ook een aantal minder vanzelfsprekende aspecten kwam bovendrijven.

Gedeelde winst

Bij niertransplantatie, bijvoorbeeld, heeft de praktijk uitgewezen dat de donoren een hogere levensverwachting hebben dan de algemene bevolking. Dat lijkt op het eerste gezicht verbazingwekkend, omdat iemand die gul een nier wegschenkt, zelf met een half contingent verder moet en daarom kwetsbaarder wordt. De verklaring is misschien niet helemaal wat men voor de vuist weg zou denken: in werkelijkheid treden transplantatiecentra zeer streng op bij het selecteren van nierdonoren, wat betekent dat ze uit een subgroep van bijzonder gezonde mensen putten. Dat kan op zich een uitleg zijn voor de langere levensduur. Een andere situatie is die van personen die iemand een stuk van hun lever geven. Wegens de bijzondere structuur van dit orgaan, kan men volgens de chirurgen die hierin gespecialiseerd zijn, gemakkelijk leverlobben of -segmenten van elkaar scheiden. Doorgaans neemt men bij de donor de linkerleverlob weg. Het weggenomen weefsel wordt, althans gedeeltelijk, door regeneratie vervangen, wat van de

lever een orgaan met een uniek fysiologisch potentieel maakt. Niet zelden is de patiënt een kind dat een leverlob van één van zijn ouders krijgt; in andere gevallen is de donor een broer of zus. Als een kind een levertransplantatie nodig heeft, dan komt dat vaak al tot uiting voor de leeftijd van vijf jaar. Dat betekent dat de beschikbaarheid van bruikbaar, levensreddend weefsel hier van onschatbare waarde is. Maar daar blijft het niet bij: als de donor één van de ouders is, dan blijkt dat er tussen ouders

en kind een ongewoon sterke affectieve band ontstaat. Dit is maar één gunstig gevolg van orgaandonatie.

Schaduwzijde

Hoewel deze bondige en onvolledige beschouwing over de implicaties van orgaandonatie erg optimistisch klinkt, moet men beseffen dat er ook problemen kunnen optreden. Donoren lopen maar zelden schade op, maar hoe dan ook is een chirurgische ingreep onder algemene anesthesie

hier onontbeerlijk. Uiteraard wordt niets aan het toeval overgelaten om incidenten te voorkomen. Toch tekent men bij leverdonoren een mortaliteit van 0,1% op. ♦

Naar een informatiesessie die vorige maand werd georganiseerd door professor emeritus Marc De Broe (UIA), in naam van de Koninklijke Academie voor Geneeskunde van België, en professor emeritus Jean-Bernard Otte (UCL), in naam van de Académie Royale de Médecine de Belgique.

Vergeet de Specialisten niet

Adreswijziging?
Stuur ons een e-mail
met uw
oud en nieuwe adres!

circulation@roulartamedica.be